

Putem:
OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
STALNA SLUŽBA U DUGOM SELU
Ulica biskupa Augustina Kažotića 13
10370 DUGO SELO

Za:
ŽUPANIJSKI SUD

Na posl. broj Ovr-686/2024

OVRHOVODITELJ: LJUBIĆ - MONTAŽA d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Kapucinska 32a, OIB: 73719145038, koje zastupa direktor Davorin Ljubić iz Zagreba, I. Čulinec 46/1, OIB: 40568446553, koje zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu TÖDTLING & PARTNERI d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Lastovska 17;

OVRŠENIK: PEREGINO d.o.o. sa sjedištem u Sesvetama, Ulica Blage Zadre 8, OIB: 18806237342, koje zastupa direktor Ivica Katalinić iz Sesveta, Ulica Blage Zadre 8, OIB: 29679970464;

RADI: dosude troškova postupka / ovrhe troškova provedbe ovrhe po čl. 14. Ovršnog zakona;

VPS: 62,50 EUR spp;

PREDAJA: e-komunikacijom sudu;

ŽALBA

na točku II. Rješenja od dana 22.07.2026. godine

+ prilozi

ovrhovoditelja

I. Dana 13.08.2026. godine ovrhovoditelj je zaprimio rješenje naslovnog suda Ovr-686/24-6 od dana 22.07.2026. godine, kojim rješenjem je u točki I. naloženo ovršeniku naknaditi ovrhovoditelju daljnji trošak ovršnog postupka u iznosu 93,75 eura. Točkom II. navedenog rješenja odbijen je zahtjev ovrhovoditelja za naknadu troška postupka u iznosu od 62,50 eura kao neosnovan.

Sud je dakle samo djelomično usvojio zahtjev ovrhovoditelja za naknadom troškova postupka, i to u iznosu od 93,75 eura, slijedom čega ovrhovoditelj ovime u otvorenom zakonskom roku izjavljuje žalbu na navedeno rješenje **u dijelu točke II. navedenog rješenja u kojem je odbijen zahtjev ovrhovoditelja za naknadom troška ovršnog postupka u iznosu od 62,50 eura kao neosnovan**, i to iz svih zakonom predviđenih zakonskih razloga, odnosno kako slijedi:

Ovrhovoditelj temeljem članaka od 348. do članka 377.a te članaka 378. do članka 381. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje u tekstu: ZPP) te ostalih odredbi ulaže žalbu protiv gore navedenog rješenja, u odbijajućem dijelu, radi toga što je sud bitno povrijedio odredbe parničnog postupka, pogrešno odnosno nepotpuno utvrdio činjenično stanje te je pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava, a što su kao žalbeni razlozi predviđeni u članku 353. stavku 1. točkama 1. - 3. ZPP-a koji se u ovršnom postupku primjenjuje na odgovarajući način sukladno odredbi članka 21. stavka 1. Ovršnog zakona (Narodne Novine 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 i 114/22, 6/24; dalje u tekstu: OZ).

Posebno se ističe da je sud počinio sljedeće bitne povrede ZPP-a, i to iz članka 354. stavka 1. ZPP-a jer nije primijenio odnosno nepravilno je primijenio odredbe ZPP-a, a to je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne odluke te iz članka 354. stavak 2. točka 11. istoga obzirom rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka rješenja proturječi sama sebi odnosno razlozima rješenja te postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava danim u postupku i samih tih isprava.

II. Sud je u točki II. rješenja odbio zahtjev ovrhovoditelja za naknadu troška postupka u iznosu od 62,50 eura kao neosnovan, a sve uz obrazloženje da je trošak u iznosu od 62,50 eura za pribavu klauzule pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje neosnovan jer OZ u članku 283. stavak 1. propisuje da će javni bilježnik bez zahtjeva ovrhovoditelja staviti potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o ovrsi koje je donio, ako u roku 15 dana od isteka roka za prigovor ne zaprimi prigovor te u stavku 4. istog članka propisuje da će javni bilježnik rješenje o ovrsi s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti dostaviti ovrhovoditelju. Sud ističe kako „...navedeni trošak nije bio potreban za provođenje ovrhe jer javni bilježnik po službenoj dužnosti ovrhovoditelju dostavlja rješenje o ovrsi s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti...“.

Ovrhovoditelj je navedeni trošak zatražio sukladno odredbama ZPP-a s tim u svezi (osobito se pritom misli na članke 151.-167.), odredbama OZ-a (osobito članka 14. stavka 4.) te odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne Novine 138/23, 107/25; dalje u tekstu: tarifa).

III. Ne postoji niti jedan valjani niti opravdani razlog za odbijanje priznanja troška pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje u iznosu od 50,00 EUR + PDV 12,5 EUR (ukupno 62,50 EUR), a koji je trošak predviđen i odmjeren u točki 36.2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

U konkretnom slučaju potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti javni bilježnik nije po službenoj dužnosti stavio na rješenje niti ju je dostavio punomoćniku ovrhovoditelja, iako je protekao rok od 15 dana od isteka roka za prigovor na rješenje o ovrsi iz čl. 283. st. 1. OZ-a, na koji se sud poziva u točki 8. obrazloženja, zbog čega je pribava iste bila potrebna radi daljnjeg postupanja odnosno izravne naplate putem FINA-e.

Činjenica je pritom da je u konkretnom predmetu ovrhovoditelj uz zahtjev za dosudu troškova postupka nedvojbeno priložio podnesak od 01.03.2024. godine, kojim je tražio izdavanje potvrda/klauzula o pravomoćnosti i ovršnosti rješenja. Priložena je također i obavijest o slanju odnosno zaprimanju tog podneska od strane suda, putem sustava e-komunikacije.

Prema tome, upravo je na temelju podneska ovrhovoditelja od dana 01.03.2024. godine javni bilježnik dana 07.03.2024. godine (dakle nedvojbeno nakon slanja podneska) iskazao i punomoćniku ovrhovoditelja dostavio potvrdu/klauzulu pravomoćnosti i koja je nastupila dana 17.02.2024. godine (dakle nedvojbeno već prije slanja podneska).

DOKAZ: uvid u prilog 8 i 9 uz Zahtjev ovrhovoditelja za dosudom troškova postupka od dana 17.06.2024. godine odnosno podnesak ovrhovoditelja od dana 01.03.2024. godine zajedno sa potvrdom slanja/zaprimanja istoga putem e-komunikacije
uvid u u prilog 4 uz Zahtjev ovrhovoditelja za dosudom troškova postupka od dana 17.06.2024. godine odnosno klauzulu pravomoćnosti i ovršnosti rješenja od dana 07.03.2024.

Stoga je pravno i stvarno neodrživ, te u svakom slučaju neutemeljen zaključak suda iz obrazloženja pobijanog rješenja, prema kojem „...*navedeni trošak nije bio potreban za provođenje ovrhe jer javni bilježnik po službenoj dužnosti ovrhovoditelju dostavlja rješenje o ovrsi s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti...*“.

Obzirom da je predmetni trošak ovrhovoditelju nedvojbeno nastao, da je isti pravovremeno i uredno zatražen i dokazan odgovarajućim ispravama, ispunjeni su svi uvjeti za priznavanje odnosno dosudu tog troška u cijelosti.

Međutim, sud je očigledno previdio ili pogrešno ocijenio dostavljene dokaze, čime je počinjena bitna povreda odredaba postupka u smislu članka 354. stavka 1. ZPP-a.

IV. Navedeni trošak pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti rješenja kao potreban i opravdan je potvrđen i pravnim shvaćanjem zauzetim na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda RH održanoj 5. lipnja 2023., prema kojem shvaćanju ovrhovoditelj zastupan po odvjetniku u postupku izravne naplate koji se vodi prema Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 68/18 i dr.) ima pravo na naknadu troškova za sastav podneska za naknadu troškova iz članka 14. stavka 6. OZ-a, kao i za radnju pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti.

DOKAZ: Su-IV-101/2023-5, izvod iz zapisnika sa druge sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (2/23) održane 5. lipnja 2023.

Sve navedeno potvrđuje i brojna sudska praksa te je jasno zauzeto stajalište da je trošak izvida odnosno pribave potvrde pravomoćnosti i ovršnosti zakonit i potreban, osobito kada je riječ o pripremi za pokretanje postupka izravne naplate.

Tako je primjerice u predmetu Gž Ovr 453/2023-2 Županijski sud u Puli izrijekom potvrdio kako je riječ o trošku koji je bio potreban u postupku izravne naplate, pri čemu se naglašava da se potvrda pravomoćnosti i ovršnosti izdaje na zahtjev stranke, što dodatno potvrđuje opravdanost uključivanja tog troška u zahtjev za dosudu.

DOKAZ: rješenje Županijskog suda u Puli posl. br. Gž Ovr 453/2023-2 od dana 04.12.2023. godine

Nadalje, u odluci Rev 229/2023-2 Vrhovni sud Republike Hrvatske jasno je iznio stav kako je trošak pribavljanja navedene potvrde pravilno ocijenjen kao potreban u smislu članka 14. stavka 4. Ovršnog zakona, a osobito u okolnostima kada je, sukladno članku 209. stavku 1. OZ-a, ovrhovoditelj bio dužan uz zahtjev za izravnu naplatu Financijskoj agenciji priložiti upravo ovršnu ispravu s potvrdom o ovršnosti.

U predmetnoj odluci izrijekom je navedeno:

„...14. Drugo po revidentici postavljeno pitanje valja razmotriti u smislu ili sukladno odredbi čl. 32. st. 2. Tarife (i sada na snazi: „Narodne novine“ br. 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., 37/2022. i 126/2022.): prema ovoj odvjetniku pripada „Za izvid ili pribavu pravomoćnosti ili izvršnosti presude, rješenja i platnih naloga 25 bodova.“

Ta je odredba jasna i ne može se tumačiti drugačije od onog kako i glasi: njome se pravo na navedene bodove odvjetniku ničime ne uvjetuje ili vezuje (kako to revidentica sugerira prihvatiti) načinom, težinom ili složenošću traženja i pribavljanja potvrde pravomoćnosti ili ovršnosti neke odluke. Ti bodovi odvjetniku pripadaju već i neposrednom primjenom Tarife - a ovu sudovi ne mogu mijenjati: takvu ovlast sudovi nemaju.

15. Time odgovor na drugo u reviziji postavljeno pravno pitanje glasi: „u okviru prava na naknadu troška izravne naplate ovrhovoditelju zastupanom po punomoćniku pripada i pravo na naknadu troška za radnju pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti isprave neovisno o načinu na koji je tu klauzulu ishodio“....“

DOKAZ: rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Rev 229/2023-2 od dana 19.12.2023. godine

Potom, u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj Rev 74/2023-2 od dana 14.02.2023. godine dodatno se potvrđuje da pravo na trošak pribave potvrde pravomoćnosti i ovršnosti proizlazi iz članka 32. stavka 2. Tarife, te da čak niti nije uvjetovano nikakvim dodatnim dokazivanjem da je upravo punomoćnik stranke koji je odvjetnik išao na sud ili na drugi način podneskom od suda zatražio dostavu potvrde pravomoćnosti ili ovršnosti. Drugim riječima, čak i kada nije izrijeком dokazano da je upravo punomoćnik ovrhovoditelj taj koji je poduzeo radnju pribave, trošak se priznaje kao potreban i naknativ.

U tom svjetlu, još je očitija i snažnija opravdanost zahtjeva u konkretnom predmetu, gdje je, za razliku od okolnosti iz prethodno navedene odluke, ne samo nesporno da je punomoćnik ovrhovoditelja poduzeo konkretnu radnju, već je i podnesak od 01.03.2024. godine, kojim se izrijeком zahtjeva izdavanje i dostava potvrde o pravomoćnosti i ovršnosti, uredno priložen uz zahtjev za dosudu troškova od 17.06.2024. godine. Uz to, u spis su priloženi i dokaz o zaprimanju podneska putem sustava e-komunikacije, kao i potvrda koju je javni bilježnik izdao neposredno nakon primitka tog podneska. Time je, dakle, u cijelosti dokazano i postojanje konkretnog postupanja punomoćnika i troška koji je iz tog postupanja proizašao, čime su ispunjeni svi uvjeti ne samo prema odredbama Tarife, već i prema kriterijima koje je Vrhovni sud RH već ranije postavio.

DOKAZ: rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Rev 74/2023-2 od dana 14.02.2023.

Sudska praksa je dakle ujednačena i potvrđuje opravdanost predmetnog troška, bez obzira na postojanje ili oblik podneska kojim se traži pribava potvrde. Sukladno sudskoj praksi, a osobito praksi Vrhovnog suda RH, stranci kojoj je takav trošak nastao ničime se ne uvjetuje niti je se vezuje načinom, težinom ili složenošću traženja i pribavljanja potvrde pravomoćnosti i ovršnosti neke odluke.

Suprotno navedenoj jasnoj praksi sudova, obrazloženje drugostupanske odluke u ovom predmetu ostaje u cijelosti oslonjeno upravo na formalističko tumačenje te zakonske obveze javnog bilježnika, bez ikakvog osvrta na konkretne okolnosti predmeta, uzročno-posljedičnu povezanost radnji ovrhovoditelja i izdavanja potvrde, zakonske odredbe i odredbe Tarife te jasno izražena pravna stajališta Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Pritom je zanemarena činjenica da potvrda nije bila dostavljena sve do podnošenja podneska punomoćnika ovrhovoditelja, čime je upravo njegovo postupanje omogućilo daljnje vođenje postupka izravne naplate. Time je ovrhovoditelj pravodobno, odgovorno i zakonito postupio, spriječivši daljnju proceduralnu blokadu, a time i povredu svog ustavnog prava na učinkovitu pravnu zaštitu. Jasno je da se, u skladu s načelima pravičnosti i ekonomičnosti, trošak nastao radi otklanjanja proceduralne praznine mora smatrati ne samo dopuštenim, već i nužnim, pa samim time i naknadivim.

V. S obzirom na sve navedeno, pogrešan je i neosnovan zaključak suda da trošak pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje nije bio potreban u smislu čl. 14. st. 4. OZ-a. Sud je neosnovano zanemario da pribava klauzule pravomoćnosti i ovršnosti predstavlja radnju za koju prema Ot.br. 36.2. Tarife ovrhovoditelju pripada nagrada od 25 bodova te dodatno sukladno Ot.br. 46 iznos 25% PDV-a.

Dakle, po ovoj osnovi, ovrhovoditelj je oštećen za trošak pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje u iznosu od 50,00 EUR + PDV 12,50 EUR odnosno ukupno 62,50 EUR.

Donoseći navedenu odluku sud je bitno povrijedio odredbe parničnog postupka, pogrešno odnosno nepotpuno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava, i to Ovršnog zakona i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Posebno se ističe da je sud počinio sljedeće bitne povrede ZPP-a, i to iz članka 354. stavka 1. ZPP-a jer nije primijenio odnosno nepravilno je primijenio odredbe ZPP-a, a to osobito odredbe u svezi troškova postupka, što je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne odluke te iz članka 354. stavak 2. točka 11. istoga obzirom rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka rješenja proturječi sama sebi odnosno razlozima rješenja te postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava danim u postupku i samih tih isprava.

VI. S obzirom na sve gore navedeno, predlaže se drugostupanjskom sudu preinačiti pobijano rješenje u točki II., na način da se usvoji i zahtjev ovrhovoditelja za naknadu navedenog troška, a to u ukupnom iznosu od 62,50 EUR, a podredno se predlaže drugostupanjskom sudu ukinuti rješenje u pobijanom dijelu točke II. rješenja te u tom dijelu vratiti predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu odnosno predlaže se sudu postupiti po zakonu, sve uz naknadu prouzročenog troška žalbenog postupka ovrhovoditelju.

Ovrhovoditelj ovime traži trošak, i to:

VPS:	62,50 EUR
1. sastav žalbe prema OTbr. 7.1., 10.4.	25,00 EUR
2. PDV 25% prema OTbr. 46.	6,25 EUR
3. sudska pristojba na žalbu na rješenje samo i isključivo opreza radi po određenju suda	15,00 EUR
UKUPNO:	46,25 EUR

LJUBIĆ - MONTAŽA d.o.o.
koje zastupa:

